

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Giudice di pace di Bologna (Itaalia) 14. märtsil 2023 – Governo Italiano versus UX

(Kohtuasi C-163/23, Palognali ⁽¹⁾)

(2023/C 189/28)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Giudice di pace di Bologna

Põhikohtuasja pooled

Vastuväite esitaja: Governo Italiano

Vastustaja: UX

Eelotsuse küsimused

1. Kas faktilisi asjaolusid puudutavates punktides viidatud kõrgemate üld- ja halduskohtute praktika, eriti Suprema Corte di Cassazione (Itaalia kassatsioonikohus) 3. mai 2022. aasta määrus nr 13973/2022 – milles eitatakse, et põhikohtuasjas osaleva rahukohtuniku taolisel tähtajalise lepingu alusel töötaval aukohtunikul või –prokuröril (*magistrato onorario*) oleks mis tahes õigusi tulenevalt sellest, et ta on töötaja, kelle töötingimused sarnanevad tähtajatu lepingu alusel töötava kutselise kohtuniku või prokuröri omadega – rikub selgelt liidu õigust, takistades tal selle õiguse kohtulikku kaitset sõltumatus riigisisese kohtus tegelikult kasutada, juhul, kui, ja niivõrd, kuivõrd Euroopa Kohus peaks tuvastama, et see viimase astme üldkohtu praktika rikub Euroopa Liidu põhiõiguste harta [...] artikli 31 lõiget 2, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta ⁽²⁾ [...], artiklit 7, 18. märtsil 1999 Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) vahel sõlmitud ning direktiivile 1999/70/EÜ [...] lisatud tähtajalise töö raamkokkuleppe ⁽³⁾ klausleid 2 ja 4 nii, nagu neid tõlgendas Euroopa Liidu Kohus oma 16. juuli 2020. aasta kohtuotsuses *Governo della Repubblica italiana* (Itaalia rahukohtunike staatus), C-658/18, [UX] EU:C:2020:572 [...], ja 7. aprilli 2022. aasta kohtuotsuses [PG], C-236/20, EU:C:2022:263 [...], ning harta artikli 47 esimest ja teist lõiku?
2. Kas harta artikli 31 lõige 2, direktiivi 2003/88/EÜ artikkel 7, direktiiviga 1999/70/EÜ üle võetud tähtajalise töö raamkokkuleppe klauslid 2 ja 4 nii, nagu neid on tõlgendatud Euroopa Liidu Kohtu otsustes UX ja PG, ning harta artikli 47 esimene ja teine lõik keelavad järgida selliseid liikmesriigi õigusnorme nagu [seadusandliku dekreed] nr 116/2017 artikli 29 lõige 5, mis lisati sellesse dekreeti seaduse nr 234/2021 artikli 1 lõikega 629, osas, milles see liikmesriigi säte näeb ette automaatse *ex lege* loobumise kõigist liidu õigusest tulenevatest nõuetest ning näeb selles suhtes, mis puutub põhikohtuasja, ette avaldajast rahukohtuniku loobumise oma õigusest tasustatud põhipuhkusele, kui ta esitab taotluse, et osaleda konkursil, millega kandideeritakse piiratud arvule koosseisulistele kohtadele, kus saab kuni 70-aastaseks saamiseni töötada tööõiguslikus alluvussuhtes justiitsministeeriumiga ning samadel tasustamistingimustel nagu õigusemõistmise ülesandeid täitev ametnik, ning ta selle konkursi edukalt läbib?
3. Kas suunistega, mille Euroopa Liidu Kohus andis kohtuotsustes UX ja PG, on kooskõlas, kui käesoleva eelotsusetaotluse esitanud kohtunik kavatab – siis, kui ta on teinud kõik kontrollid, mille tegemise usaldas Euroopa Kohus eelviidatud otsustega liikmesriigi kohtutele ja mis puudutavad seda, kas avaldajast rahukohtuniku ja samaväärse, kuid tähtajatu lepinguga tavalise kohtuniku või prokuröri töötingimused on sarnased selles osas, mis puutub avaldaja õigusse hüvitisele saamata jäänud puhkusetasu eest, ning jõudnud järeldusele, et see nii on – otsustada ettenähtud hüvitise arvutamise parameetrikts võtta HH03 kvalifikatsiooniga tavalistele kohtunikele ette nähtud tasu, võttes arvesse, et aukohtuniku või –prokuröri ja tähtajatu lepinguga kutselise kohtuniku teenistusse võtmise menetlus on erinev, nii et üksnes viimasele (kutselisele kohtunikule või prokurörile) jääb õigus sellisele palgaõigusule ja edutamisele, mis tuleneb kvalifikatsioonist, mitte lihtsalt staaziga seotud palgaastmetest ja -järgudest?

4. Viimaks, kas harta artikkel 47 ja kohtuniku sõltumatuse tingimused, mida Euroopa Kohus loetles kohtuotsuse UX punktides 45–49, keelavad järgida sellist liikmesriigi õigusnormi nagu [seadusandliku dekreeidi] nr 116/2017 artikkel 21, milles on ette nähtud käesoleva eelotsusetaotluse esitanud kohtuniku ametist tagandamise võimalus, mis allub täielikult kohtute haldamise kõrgeima nõukoja kaalutusõigusele, ilma et sellele eelneks järk-järgult suurenevad distsiplinaarkaristused, isegi kui see liikmesriigi kohus kavatab kohaldada põhikohtuasjas Euroopa Kohtu praktikat, minnes vastuollu põhikohtuasja suhtes kohaldatavate riigisiseste õigusnormidega ning eelviidatud kõrgemate halduskohtute ja üldkohtute praktikaga?

⁽¹⁾ Käesoleva kohtuasja nimi on väljamõeldud nimi. See ei vasta ühegi menetluspoole tegelikule nimele.

⁽²⁾ Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiv 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta (EÜT L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368).

⁽³⁾ ELT 2003, L 299, lk 9.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Szegedi Törvényszék (Ungari) 16. märtsil 2023 – VOLÁNBUSZ
Zrt. versus Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal**

(Kohtuasi C-164/23, VOLÁNBUSZ)

(2023/C 189/29)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Szegedi Törvényszék

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: VOLÁNBUSZ Zrt.

Vastustaja: Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal

Eelotsuse küsimused

1. Kas [määruse nr 561/2006] artikli 9 lõike 3 mõistet „juhi tavaline tugipunkt tööandja tegevuskeskuses“⁽¹⁾ võib tõlgendada nii, et see on konkreetne koht, kus on juhi tugipunkt, see tähendab maanteereisijateveo ettevõtja rajatis või parkla või muu geograafiline paik, mis on määratletud teekonna lähtekohana, kust juht regulaarselt tööd alustab ja kuhu ta selle lõpus oma tavapärase tööülesannete täitmise käigus ja tööandja konkreetseid juhiseid järgimata tagasi pöördub?
2. Kas selleks, et hinnata, kas teatav koht on „juhi tavaline tugipunkt tööandja tegevuskeskuses“ [määruse nr 561/2006] artikli 9 lõike 3 tähenduses, on oluline, kas selles kohas on olemas sobivad ruumid (nt sanitaar- ja heaoluruumid, puhkeala) või mitte?
3. Kas selleks, et hinnata, kas teatavad kohad on tööandja tegevuskeskused, kus on juhi tavaline tugipunkt, [määruse nr 561/2006] artikli 9 lõike 3 tähenduses, omab tähtsust asjaolu, et nende konkreetsete tugipunktide asukoht on töötajatele (bussijuhtidele) soodne, kuna need asuvad igal juhul nende kodule lähemal kui ettevõtja äriregistrijärgne ettevõtte asukoht või filiaal, nii et juhtide tööle sõidu aeg on lühem kui aeg, mis neil kuluks siis, kui nende töö algaks ja lõppeks neis ettevõtetes või filiaalides?